

Nyhetsbladet
Frihetsjournalen
nr 10, april 2008

Utges som komplement till bloggen "I hjärtat rebell"
Utkommer med ett nummer per månad.

Prenumeration: 500 kr till juni 2008. Lösnr: 50 kr/st

Bankgiro: 5210-6929

Utgivare är
Erixon Kommunikation AB

Mest debatterade inlägg:

Försöket att räkna ut den fri viljan har misslyckats

SVT Debatt med Janne Josefsson den 17 april hade tema brott och straff. Många har instämt i mitt utbrott i direktsändning mot dem som ursäktar mord och våld.

Det blev för mycket när man ville göra brottslingarna till dem det var mest synd om. Och jag var efter programmet orolig för att mitt budskap blev för hårt och oförsonligt. Men av reaktionerna jag fått, både instämmande och kritiska, känns det som att jag nådde mitt syfte: spräcka den politiskt korrekta bubblan som förbjuder oss att visa avsky för kriminella våldshandlingar—och dess utförare.

Nonsens

Kritikerna menar att människor inte har någon fri vilja, att man inte klarar av att kontrollera våra djuriska impulser.

Det är bara nonsens, vilket framgick av mejlväxling som publicerades i bloggen 20/4. De som argumenterar mot att fri vilja finns, är väldigt selektiva i sina bedömningar och är inte beredda att dra konsekvensen av sitt resonemang.

De anser ju exempelvis att de själva har fri vilja och fattar kloka beslut, medan andra – företrädesvis personer i lägre socialgrupper – saknar samma höga tankeförmåga som dem själva.

Så låter en elitist som inte tror på alla människors lika värde. Jämlikhet utgår ju från den fundamentala utgångspunkten att människor, till skillnad från djur, kan kontrollera sina impulser och med sitt

intellekt och med hjälp av moraliska överväganden avgöra vad som är rätt och fel.

Jag förstår Jönsson

Då har jag större respekt för de som, likt regissören Jan Jönsson i SVT Debatt, känner så stor empati med brottslingarna att det skymmer blicken för andra perspektiv.

I den pratstund vi fick när kamerorna slocknat förstod jag att han verkligen var uppriktig och ärlig i sin omsorg om massmördare som Charles Manson. Han har träffat honom och andra, och upplevt deras smärta.

"De är också brottsoffer", sa Jönsson och menade att de också behöver kärlek och omsorg.

Visst är det så att någon borde bry sig om dem. Men det får inte vara fokus i kriminaldebatten. Det är ett sidospår.

Först botgöring, sedan vård

Och allt tal om att kriminella behöver vård är också ett sidospår. Visst kan vård behövas, men först måste rättsskipning komma. Den handlar om att återställa rättvisan, att den som gjort fel får sona sitt brott och den som drabbats därigenom får upprättelse.

Först när detta skett kan försoning bli aktuellt.

Dagens kriminalpolitik omöjliggör försoning eftersom brottslingar inte behöver sona sina brott och brottsoffren inte får upprättelse.

"Vård" är inte botgöring! Det är något som kommer

in sedan botgöring är gjord, eller åtminstone påbörjad.

Det centrala i botgöringen är att den som utfört en brottslig handling inser att denna handling var fel, att man ångrar den, vill be om ursäkt för den och frivilligt vill ta straffet för att sona brottet.

Det är när denna moraliska process genomlevts som försoning kan bli aktuell. Och brottslingen kan få en ny chans.

Denna nya chans kan vara förknippad med vård på grund av psykiatriska sjukdomar.

Men som sagt, vård kommer in i bilden först när brottet sonats.

Min syn är mest human

Jag menar att denna tuffa och raka rättsskipning är betydligt mer human än den nuvarande kriminalpolitiken som enbart talar om vård—hela kriminal”vårds”perspektivet är fel från början till slut.

Min hållning betyder att brottslingen sonar sitt brott och därmed får ny chans: när det påtagliga fängelsestraffet är avtjänat är man fri att starta restaurang eller köra budbil etc. Så är det inte idag. Den som hamnar i brottsregistret straffas efter avtjänat frihetsstraff genom att förbjudas köra yrkestrafik, förbjuds skaffa utskänkningstillstånd mm.

”Vård”-ideologin, som alltså inte leder till att brott sonas, innebär att man fortsätter straffa brottslingen även när denne är ute i samhället igen.

Snacka om att skapa skäl för återfall i kriminalitet!

Nej, sluta bluddra om vård. Ge kriminella handlingar hårda straff. Uppnå botgöring. Och därmed: försoning. ●

Debatten som splittrar liberaler:

Fildelning och ägande-

Mest omfattande bloggdebatten senaste månaden skapade mitt referat under rubriken ”BWO, centern och fildelning”.

Jag förstår helt enkelt inte de liberaler som annars är pålitliga frihetsvänner, plötsligt kastar principen om äganderätt överbord när det gäller fildelning och copyright.

Man trasslar in sig i kvasi-filosofiska resonemang om att fildelning inte innebär stöld eftersom den kopia man tar inte innebär någon förlust för upphovsmannen.

Nej, visst är det så att man inte stjälar något materiellt. Man tar inte någon sak från upphovsmannen, men man stjälar ju något mycket viktigare: möjligheten att tjäna pengar på sin kreativitet.

Alla argument för fri fildelning som framfördes under detta seminarium hade klara socialistiska konsekvenser.

Och mina sympatier låg hos Martin Rolinski i bandet BWO, som företrädde upphovsmännen i debatten. Han var märkbart tagen av att den i huvudsak liberala publiken inte förstod att han som entreprenör förlorar sin marknad om han inte får betalt för det han skapar och folk uppenbarligen vill konsumera.

Fildelning skapar u-landssituation hos oss

En aspekt jag inte tidigare tagit upp, är att fri fildelning skapar den situation av bristande respekt för äganderätt som finns i u-världen och där

Martin Rolinski i melodifestivalen 2008

förklarar varför Afrika inte lyckas lyfta sig ur fattigdom.

I Afrika finns inga erkända äganderätter för fastighet och mark. När utvecklingsekonomen Hernando de Soto var i Sverige frågade han publiken: ”Hur många svenskar skulle kunna köpa sig en villa, om man var tvungen att lägga upp betalningen kontant på bordet?”

Mycket få, svarade vi i publiken.

”Men det är så det ser ut i större delen av världen”, sa de Soto. Utan äganderätter finns inget att belåna eller pantsätta. Därför kan man inte låna till fastighetsköp.

Detsamma gäller i näringslivet. Eftersom principen om äganderätt inte existerar utanför västvärlden, är det nästan omöjligt för ett litet företag att växa och bli stort. Ingen vågar investera i något som är så riskfyllt som företagande byggt utan juridiskt bindande äganderätter.

Det är exakt den situation som förespråkarna för fri fildelning skapar för all verksamhet som skulle kunna bli stor på internet, men där fildelning innebär att man ödelägger hela marknader, eftersom äganderätter inte respekteras.

Det är vanvetet att i-världen här tar efter u-världen. ●

Amerikanska presidentvalet:

Spänningen bara stiger

Jag kan helt enkelt inte låta bli! Amerikansk politik är oslagbara underhållning för "political junkies" som mig. Där blandas imponerande ledarskap, utomordentlig skicklighet i politisk retorik och sylvassa samhällsanalyser med riktigt plumpa påhopp och groteska utfall.

Och det bästa av allt: den som är bäst vinner oftast!

I Sverige är det ju mest tvärtom i politiken: de som vågar säga något substantiellt och nytt blir utfrysade och de dummaste politiska nötterna gör strålande karriär utan att aldrig någonsin tänkt en egen tanke.

Fördel McCain

Allt borde tala för en dunderseger för demokraterna i höstens val. Republikanerna har haft Vita huset i åtta år. Att få en tredje period är extremt ovanligt.

Samtidigt har republikanerna bäddat synnerligen illa för en seger: man har slösat skattepengar och därmed gjort sina egna väljare desillusionerade. Man har misskött invasionen i Irak och därmed stött bort marginalväljarna. Oron över ekonomin växer, vilket brukar gynna oppositionen.

Trots allt som tynger ner republikanerna och borde få dem på knä, så är det just republikanernas presidentkandidat John McCain som har störst anledning att le, just nu.

Ras och feminism fräter sönder demokraterna inifrån

Det är höjden av ironi i det faktum att gruppidentitetspolitiken, ett virus som den amerikanska vänstern spridit globalt,

Anledning att le mest just nu har John McCain.

i dagsläget ser ut att bli ett gift som fräter sönder det demokratiska partiet inifrån.

De som håller på Barack Obama stämplar allt mer öppet hans motståndare som rasister.

Och Hillary Clintons anhängare blir allt bittrare över att vänstern inte sluter upp bakom den starka kvinna som för första gången i amerikansk historia har chans att bli president.

Kollektiv står mot kollektiv.

Bara grupptillhörighet räknas.

Konfrontationen blir total och någon kompromiss finns inte.

När politik reduceras till något så banalt som hudfärg eller kön, försvinner värderingar, idéer och konkreta förslag ut genom fönstret.

Inbördeskrig blir resultatet.

Och det är just vad vi ser.

Tänk om man kunde släppa gruppidentifikationen, hudfärg och kön, för att se till sakfrågorna. Då skulle man kunna väga samman de båda kandidaternas för- och nackdelar.

Så gjorde ju republikanerna. Men de är ju inte vänster, så de begriper att det är innehållet som räknas, inte ytan.

Hillary Clintons seger i Pennsylvania i veckan demonstrerar att Obama har en allt svagare ställning bland vita låginkomsttagare, vilket utarmar hans kampanj.

Obama fick sitt genombrott i den vita landsbygdsdelstaten Iowa, där han visade att han stod för något nytt och kunde ena människor med olika bakgrund.

Sedan dök pastor Jeremiah Wright upp på den mediala scenen, den man som Obama beskrivit som sin andlige rådgivare i 20 år. Och han visade sig stå för diametralt motsatt uppfattning. Wright skyller allt på vita och anser att de skapat hiv-viruset för att begå folkmord på svarta.

Wright: gubben i lådan

Barack Obama försökte förklara den här diskrepansen i värdering, och lyckades få vänligt inställda medier att glömma Wright.

Tills gubben dyker upp ur lådan den här helgen genom att framträda i TV-intervju och hålla flera tal.

I intervjun är Wright arrogant och menar att klippen från hans predikningar är missvisande. Men hur det kan vara missvisande att spela upp avsnitt ►

där han helt uppenbart förmedlar konspirationsteorier, förklarar han inte.

Och mer förödande för

Obama: när han får frågan varför Obama nu tar avstånd från Wrights predikningar, svarar Wright att Obama svarar som en politiker.

Underförstått: Obama vilseleder och ljuger för att inte förlora väljare.

Clinton eroderar förtroendekapital

Men Bill och Hillary Clinton är inte i en bättre position. Deras förtroendekapital bland svarta, som varit mycket stort för Bill, riskerar att gå förlorat. Den främste svarte kongressmannen, James Clyburn, sa i veckan att Hillary Clinton hänger kvar i primärvalet trots att hon inte kan vinna, och att det försvårar för Barack Obama att bli president.

Somliga uppfattade att han menade att Clintons saboterade Obamas kampanj. Därför har han gått ut och förtydligat sig. Han har återgivit vad svarta väljare sagt till honom. Själv anser han inte att Clinton är ute efter att sabotera Obamas chanser. Men att den misstanken finns är bekymmersam, menar han.

Vit arbetarklass för Clinton

Hillary Clintons seger i Pennsylvania berodde främst på att vita arbetare till 70 procent röstade på henne, medan bara 30 procent röstade på Obama.

Detta är förmodligen en Wright-effekt. Obamas förtro-

ende som rasöverskridande kandidat har allvarligt skadats, i alla fall bland vita låginkomsttagare.

Clintons kampanj menar att ingen demokrat har vunnit Vita huset utan dessa arbetare. Och det är ju sant. Alla vänsterintellektuella ur samhällseliten som försökt har misslyckats: Mike Dukakis 1988, Al

Gore 2000 och John Kerry 2004. Barack Obama tillhör denna överklass som stjärnstudent vid Harvard och en fru som är vävlönad direktör.

Vinnare i demokraterna har jordnötsfarmaren Jimmy Carter och arbetargrabben Bill Clinton varit.

Och Hillary Clinton har ju från början försökt positionera sig i denna moderata fora, något som visat sig vara ett misstag under primärvalet. Inom partiet finns många vänsteraktivister lååångt till vänster. Och i Obama fann de en utmärkt talesman för mer vänsterintellektuell framtoning.

Om Obama vinner är risken överhängande att de vita arbetarna, ibland kallade Reagan-demokrater, åter föredrar en republikan—den personligt populäre John McCain—framför en elitist.

Obama stark bland osäkra väljare

På denna argumentation svarar Obama-kampanjen att han är den som kan konkurrerar med John McCain om de osäkra väljarna, inte minst de unga, som avgör valet i flera viktiga

delstater. Obama tycks mena att han inte behöver arbetarväljarna. Det låter något övermaga.

Bush-skugga över John McCain?

Republikanerna arbetar just nu i lugn och ro med att lägga upp strategin inför hösten. Det som är McCains största belastning kommer att vara anklagelser om att han står för en tredje Bush-period.

I helgen var han därför i New Orleans och kritiserade Bush-administrationen för att skött efterverkningarna av orkanen Katrina dåligt. McCain sa: "Aldrig mer. Aldrig mer ska en naturkatastrof hanteras så här inkompetent".

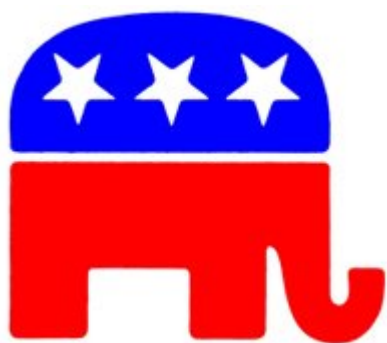
Det är ett sätt att distansera

sig från Bush i inrikespolitiken, utan att stöta sig med den majoritet av republikanska väljare som fortfarande gillar Bush. McCain måste gå en fin balansgång mellan kritik och att fullfölja Bushs politik.

McCain kommer t ex att försvara Bushs skattesänkningar.

I utrikespolitiken har McCain sedan länge kritiserat Bush för att inte sända fler soldater till Irak. Många ansåg att den kritiken kostade honom presidentnomineringen förra sommaren då hans kampanj kollapsade pga låga opinions-siffror och brist på pengar.

Men sedan Bush sänt fler trupper till Irak har läget där förbättrats. Irak tillhör inte längre de 10 procenten farligaste länderna i världen. Stora delar av Afrika har större död-

lighet än Irak. Så Irak kan slå åt båda hållen för McCain.

Irak kan bli ett trumfkort mot demokraterna som talar om ett snabbt uttåg som kan leda till att våldet åter trappas upp. Men Irak kan också, om nuvarande strategi råkar ut för bakslag, bli en belastning för honom.

Personligt ledarskap

I Sverige och Europa glömmes vi ofta att presidentvalet i första hand är en fråga om personliga ledaregenskaper. Amerikaner väljer den man tror bäst kan leda landet, och världen.

Partipolitik kommer först i andra hand.

Amerikaner frågar sig vem de vill ha i sitt vardagsrum de kommande fyra åren. Eftersom presidenten är så mycket i medierna, upplever många att presidenten är en sorts familjemedlem.

Därför är personliga egenskaper och framtoning central.

Och här gäller ofta förnyelse. Efter den värtalige, och mångtalige, Bill Clinton, hade amerikanerna inget emot att få en president som stakade sig och inte talade lika mycket.

Efter den lugne och tillbakadragne Dwight Eisenhower valde man den unge och karismatiske John F Kennedy.

Vem utgör störst kontrast till George W Bush? Jag skulle säga John McCain, därför att han har som ingen kandidat i modern tid varit öppen för medierna och medborgarna. Han är lättillgänglig och ger sina svar rakt och tydligt.

Bush har hållit få presskonferenser och varit otillgänglig. Många journalister upplever samma sak med Barack Obama.

John McCain har goda chanser, även om allt borde tala emot en republikan detta år. ●

Bloggen i mars:

105.364 unika besök

Under mars månad ökade trafiken till bloggen med tre procent jämfört med mars förra året.

Det är härligt att se att så många besök sker i bloggen. För mig är det den viktigaste drivkraften att hålla bloggen uppdaterad. ●

Tack för alla tips!

En viktig källa bakom alla inlägg i bloggen är läsekrets.

Jag får dussintals med tips om dagen och ur denna ström hittar jag inte sällan intressanta perspektiv som jag har nytta av.

Att svara på varje mejl är en omöjlighet, men jag läser alla och de är en källa till inspiration. Var så säker! ●

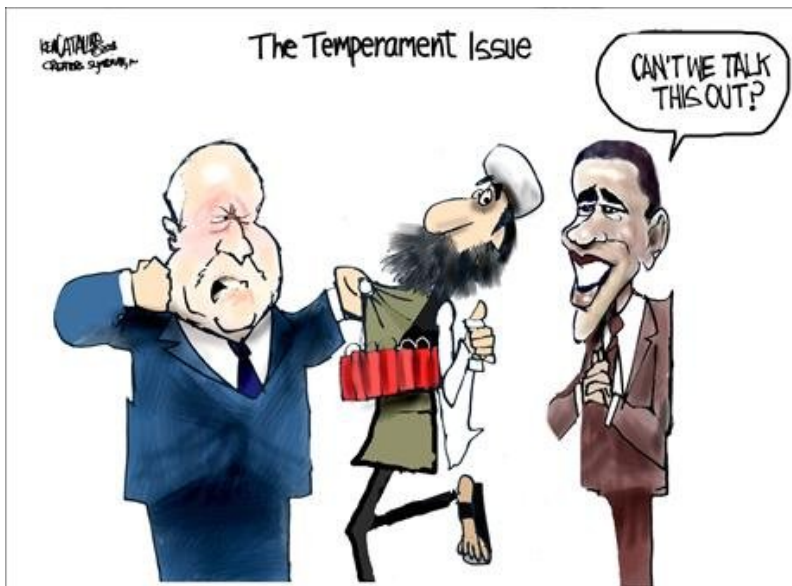
Kipling om försvaret

Med anledning av strulet i försvaret, där inte ens de borgerliga verkar intresserade av att skapa ett starkt försvar som klarar tidens krav, skickade en läsare mig den här dikten av Kipling, Nobelpristagare i litteratur 1907:

SOLDATEN

Gud och soldaten vörda vi,
när tider av fasa de står oss bi.

Men när faran är borta och fyllda äro faten,
då glömma vi Gud och förakta soldaten.

John McCain, en självmordsbombare och Barack Obama. Av Ken Catalino.